

2137

241

---

h-89

1900

ԻՐ ՀԱՆԴԵՐՋՆԵՐԸ

ՊԱՀՈՂԸ

241

h - 89

معارف عمومیہ نظارت جلیہ سنک ۲۶ ذی القعدہ ۳۱۷
و ۱۴ مارت ۳۱۶ تاریخی و ۶ نومروی رخصتنامہ سیلہ
نشر اولمشدر

مصارف آمریقان مسیوز شرکتی طرفندن تسویه اولنه رق
طبع اولمشدر

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. ՅԱԿՈԲ ՊՕՅԱՋԵԱՆ

1900

2010

2001

43892-4

P. 8. 8. 8.

-87

ԻՐ ՀԱՆԴԵՐՁՆԵՐԸ ՊԱՀՈՂԸ

«Երանի անոր որ արթուն կը կենայ ու
 իր հանդերձները կը պահէ» Յայտնու-
 թեան գիրքին տասնըվեցերորդ գլխուն այս
 շատ նշանակալից խօսքին իմաստը թերեւս
 չհասկնանք եթէ վաղեմի տաճարին պաշ-
 տօններուն մանրամասնութեանց տեղեակ
 չենք։ Այդ ահագին շինուածքը, որ աշ-
 խարհի զարմանալիքներէն մէկն էր, գի-
 շերը կը հսկուէր քահանաներէն ու Ղեւ-
 տացիներէն ընտրուած երկու հարիւր եօ-
 թանասուն պահապաններէ։ Տաճարին ըն-
 դարձակ ու մթնշաղ տարածութեան մէջ
 հոս հոն զրուած էին այս պահապաննե-
 րը, եւ անոնցմէ կը սպասուէր որ ա-
 չալուրջ հսկողութիւն ընէին բոլոր գիշե-
 րը։ Ենթադրենք թէ կէս գիշերը տաճա-

1367-62

րին սահմաններուն մէջ ենք։ Ալ չսուիր երբեմն մեծ շրջափակին մէջ գտնուող երկու հազար մարդոց ոտքի ձայնը . մեծ սեղանին վրայ երբեմն մէկ օրուան մէջ զոհուող հազար արջառններուն բառաչին եւ տասը հազար ոչխարներու մայիւնին յաջորդած է այնչափ խոր լռութիւն մը որ կարծես թէ այդ սրբազան շրջափակին մէջ երբեք լսուած չէր մորթուող եղնւորու եւ այծերու խեղդուկ հեծեծանքը։ Միայն երկու հարիւր եօթնասուն արթուն պահապանները իրենց տեղն են։

Ո՞վ է ան։ Լոյս բռնող ու անձայն քալող մարդ մը այդ հոյակապ սրահներու եւ բաղմամբիւ անցքերու մէջ կը քալէ։ Տաճարին պեան է։ Ղեկտացւոց կեցած մէկ տեղէն միւս տեղը կ'երթայ։ Անոնց առջեւ կ'ելլէ յանկարծ, յանակնկալս, մութին մէջ երեւող ոգիի մը պէս, կամ Աստուածաշունչին լեզուով՝ «գիւշերուան գողի պէս։» Պահապանները արթոն են։ Եթէ արթուն են, ոտքի կ'ել-

լեն եւ իրենց պետը կը բարեւեն մասնաւոր եղանակաւ։ Իր տեղը քնացող մը կայ։ Կը գանակոծուի եւ, պետին ձեռքի ջահովը իր հանդերձները կը բռնկցուին եւ կը թողուի մերկ ու ամօթալի, իր անպատուութեամբ տունը երթալու։ «Երանի անոր որ արթուն կը կենայ ու իր հանդերձները կը պահէ։»

Այս ազդու ճարտասանական ձեւը կարգալու ատեն կը տեսնենք Յայտնութեան գիրքին հեղինակին մտքին մէջ, թէ աշխարհը Հրէական տաճարին տեղը բռնած է . անոր բնակիչները պահապաններն են որոնք Աստուած այլեւայլ տեղեր դրած է եւ անոնց ըսած է, «Արթուն կեցէք, ինչու որ ոչ օրը գիտէք եւ ոչ ժամը։» Մահը տաճարին պեան է, որուն զատաստանի յանկարծական հրակէրը չենք գիտեր թէ ե՛րբ կու գայ։

Ուշադրութիւն տանք ասոր։ Տաճարին պահապաններէն կը սպասուէր որ ամէն ժամանակ ընէին այն բանը որով

պէտք էր զոռադած ըլլալ պետին իրենց եկած ժամանակը : Եթէ գիտնայիր թէ քեզի պիտի գայ այսօր կամ վաղը , սովորութիւններդ կամ կեանքդ երբեք պիտի փոխէիր : Խորհէ ասոր վրայ , ոչ թէ վհատելու համար , այլ վասն զի խնդիր մըն է զոր պէտք չէ անտես ընել : Կ'ուզե՞ս զուարճութենէ մը հրաժարիլ : Աղէկ չափ մը կայ որով կը գիտցուի թէ մեղանչական զուարճութիւն է թէ ոչ : Պիտի հրաժարէ՞ր անկէ եթէ տաճարին պետը վաղը գար : Եթէ պիտի հրաժարէիր , հրաժարէ հիմա : Շաբաթ գիշեր սիրոյ դաւանում պիտի ընէիր Տէրօջ համար որ քեզ գնեց , եթէ գիտնայիր թէ երկրիս վրայ վերջին շաբաթդ սկսած ես : Եթէ պիտի ընէիր , այդ դաւանանքը հիմա ըրէ : Քու ստացուածքէդ սովորաբար տուածէդ աւելի մաս մը պիտի տայիր Աստուծոյ եթէ գիտնայիր թէ քսանըջորս ժամ ետքը մատներդ ա'լ պիտի չկրնան ուրիշ արժէթուղթ մը ստորագրել : Եթէ պիտի տայիր , հիմա տուր :

Բարեկամի մը հետ պիտի խօսէ՞իր այսօր , եւ ըսէ՞իր թէ կը փափաքիս որ ինքզինք Քրիստոսի նուիրէ , եթէ գիտնայիր թէ վաղը այս ատեն լեզուդ պիտի կապուի անանկ որ ա'լ չկրնաս խօսիլ : Ուրեմն այսօր ըսէ այդ խօսքը :

Սակայն այսօր ապրողներուն ու հին ատենը տաճարին պետը ողջունելու համար արթուն կեցող Դեւտացիներուն մէջ տեղ մեծ տարբերութիւն մը կայ : Անոնցը անգործ արթնութիւն էր : Հոն նստելու էին հանդարտ , ձեռքերնին ծալած , բայց աչքերնին չորս բացած : Հիմա մեր Փրկչին մեզմէ պահանջածը գործօն արթնութիւն է :

Եթէ ձեզի , վաճառականներուդ , ըսուէր թէ ամիս մը չանցած պիտի մեռնիք , կը յուսամ թէ վաղը ձեր վաճառատունը պիտի երթայիք երէկուան պէս , եւ նոյն պատուաւոր եղանակով ստակ չահէիք եւ նոյնպէս պիտի ծրագրէիք թէ ի՜նչ պէս կրնաք բարիք ընել անով : Դուք ,

հայրեր ու մայրեր, եթէ գիտնայիք թէ երկրիս վրայ ձեր վերջին շաբաթը մտած էք, կը յուսամ թէ ձեր զաւակներուն հետ պիտի ցատկըտէիք ու խաղայիք, ճիշդ ինչպէս որ ըրած էք անցած շատ մը շաբաթներու մէջ, երբ չէիք մոռնար անոնց հետ եւ անոնց համար աղօթել: Դուք որ կիրականօրեայ դպրոցի ուսուցիչ կամ ուսանող էք, եթէ գիտնայիք թէ երկրիս վրայ ձեր վերջին կիրակին եկած է, կը յուսամ որ զայն պիտի անցընէիք ոչ թէ տան մէջ զղջման կամ անձնաքննութեան ցաւերով ու տաքնապներով, այլ պիտի երթայիք ու այդ կարգին սորվեցնէիք կամ անոր հետ սորվէիք ամէն կիրակի ըրածնուդ պէս: Դուք, դպրոց գացող տղաքներ ու աղջիկներ, եթէ գիտնայիք որ երեքշաբթի երկար արձակուրդ (վազանձա) մը պիտի սկսի, այսինքն պիտի մեռնիք, կարծեմ ձեզ խրատելու եմ որ երկուշաբթի դպրոց երթաք, վասն զի Աստուած ուրիշ ասպարէզի մէջ նպատակ մը պիտի գտնէ որուն կրնաք

գործածել ձեր բոլոր Մաթէմաթիքը, քերականութիւնը եւ գրաբար եւ օտար լեզուներուն վրայ ձեր ծանօթութիւնները. եւ կարծեմ աւելի պիտի ուրախանայ եթէ ձեզի յանձնած գործը կատարելով զբաղեալ եւ արթուն գտնէ ձեզ, եւ ոչ թէ ծալած ձեռքերով ու անգործ գլուխով նստած:

Մահուան պատրաստուելու համար վաճիք պէտք չկայ: Հարկ չէ խուց մը քաշուիլ եւ մարմինը չարչարել եւ ուրուականային երեւոյթներ ստեղծել եւ խեղդել բոլոր ձայները որով մեր զգայարանքները մեզի հետ կը խօսին: Մահուան պատրաստուիլ կը նշանակէ սովորական գործը հաւատարմութեամբ եւ ամբողջ պարտականութիւնը լաւ կատարել: Մահուան պատրաստուիլ կը նշանակէ չիտակութեամբ առուտուր ընել, յօժար կամօք տալ եւ հաւատարմութեամբ առնել, անուշութեամբ խօսիլ, սրտանց ժպտիլ: Մահուան պատրաստուիլ նշանակեր կեանքի ձամբուն վրայէն պայ-

ծառ բան մը վանել, չնշանակեր զօրաւոր
սէր մը մարել, չնշանակեր ճշմարիտ հա-
ճոյքէ մը հրաժարիլ, չնշանակեր անոյշ
բան մը թթուի փոխել կամ հաւտացնել
թէ լեղի բան մը ախորժելի է։ Ասիկա
այս ճշմարտութեան փառաւոր կողմն է։
Մեր Տէրոջը հրամայած քրիստոնէական
արթնութիւնը չէ վարանոտ, տարուբերող
վախ մը։ Չնշանակեր թէ շարունակ ա-
հաբեկ շշուշով հարցնելու ենք, «Տէրը
կու գա՞յ, Տէրը կու գա՞յ»։ Այս արթնու-
թիւնը պարզապէս կը նշանակէ ամէն օր-
ուան պարտականութիւննիս ամէն օր
հաւատարմութեամբ կատարել։

2137

Հայ
8/14/15

2137

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0029040

